

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 252/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „UniCredit bank Srbija” против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Гајић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Привредног суда у Крагујевцу, у седници већа одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ВРАЋАЈУ СЕ списи предмета П 2060/25, Привредном суду у Београду.

Образложење

Привредни суд у Крагујевцу, решењем П 94/2025 од 04.03.2025. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао да се не ради о спору за који је прописана искључива месна надлежност тог суда, па је за поступање у овом предмету месно надлежан Привредни суд у Београду на основу споразума странака о месној надлежности из Уговора о дугорочном кредиту број .../... од 30.10.2023. године (члан 13.2. предметног уговора, закљученог између „UniCredit bank Srbija” АД из Београда и „ББ” ДОО из ..., као клијента и АА из ..., као јемца), због чега је на основу члана 65. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност, већ је уз допис П 2060/25 од 27.05.2025. године, посредством Привредног апелационог суда у Београду, уз пропратни акт тог суда Р 67/2025 од 30.05.2025. године, списе предмета доставио Врховном суду, ради одлучивања о сукобу надлежности. У образложењу је указао да нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да је тужилац правно лице, а тужени физичко лице, због чега је према пребивалишту туженог за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Крагујевцу, на основу члана 24. Закона о уређењу судова и 39. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је одлучујући о сукобу надлежности на основу члана 21. и 22. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23-други закон), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник

РС“ број 10/23) утврдио да у конкретној ситуацији не постоји сукоб стварне надлежности између судова различите врсте.

Иницијални акт – предлог за извршење на основу веродостојне исправе, менице, поднет је Привредном суду у Крагујевцу 05.12.2024. године од стране тужиоца као извршног повериоца, против извршног дужника „ББ” ДОО из ... и АА из ..., сада туженог. Привредни суд у Крагујевцу, решењем о извршењу на основу веродостојне исправе ИИВ 1510/2024 од 11.12.2024. године, усвојио је предлог за извршење. Поводом приговора туженог АА, као извршног дужника, Привредни суд у Крагујевцу је решењем Ипв (Ив) 23/2025 од 07.02.2025. године усвојио приговор туженог као извршног дужника АА, изјављеног против решења о извршењу на основу веродостојне исправе Привредног суда у Крагујевцу Иив 1510/2024 од 11.12.2024. године, одредио да се поступак настави као парнични поступак поводом приговора против платног налога и одредио застој извршног поступка до правноснажног окончања парничног поступка.

Одредбом члана 21. став 1. ЗПП је прописано да ако суд коме је предмет уступљен као надлежном сматра да је надлежан суд који му је предмет уступио или неки други суд, доставиће предмет суду који треба да реши овај сукоб надлежности у року од 8 дана од дана пријема предмета, осим ако нађе да му је предмет уступљен услед очигледне омашке, а требало је да буде уступљен неком другом суду, у ком случају ће да уступи предмет другом суду и о томе обавести суд који му је предмет уступио.

Одредбом члана 22. став 1. ЗПП је прописано да сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд, а одредбом става 2. овог члана да сукоб надлежности између судова разне врсте решава Врховни касациони суд.

Према томе, како се Привредни суд у Крагујевцу огласио месно ненадлежним за поступање у овом предмету и списе предмета уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, а Привредни суд у Београду сматра да је стварно надлежан Основни суд у Крагујевцу, као суд опште надлежности сходно одредби члана 14. став 3. Закона о уређењу судова, при чему се није огласио стварно ненадлежним, то у конкретној ситуацији за сада не постоји сукоб стварне надлежности између судова разне врсте, о коме би био надлежан да одлучује Врховни суд на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, због чега се списи предмета враћају Привредном суду у Београду да, уколико сматра да није стварно надлежан, донесе решење којим би се огласио стварно ненадлежним у смислу члана 17. ЗПП и по правноснажности истог списе предмета уступи Основном суду у Крагујевцу сходно члану 20. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 22. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић